

Hoe maken we het weer goed?

Bemoediging van de week aflevering 370

Ons is het 'ambt der verzoening' toevertrouwd.

Dag lieve mensen. Welkom bij de Bemoedigingssite. Zoals altijd mag ik u welkom heten in de naam van onze Heer. Ik wil deze keer helemaal naar het begin van de Bijbel, hoofdstuk 3 van Genesis.

Daar staat in vers 8: Toen de mens en zijn vrouw God de Heer in de koelte van de avondwind door de tuin hoorden wandelen, verborgen zij zich voor Hem tussen de bomen.

Maar God de Heer riep de mens: waar ben je? Over die vraag 'waar ben je?' wil ik het graag hebben.

Wie vertrouwd is met de Bijbel kent dit verhaal. God had de aarde gemaakt, alles was mooi, alles was goed. De mens leefde samen met zijn vrouw in de tuin en ze bewerkten die tuin. Ze gaven de dieren namen, maar God had ook gezegd: één boom. Dáár moet je afblijven. Verleid door de slang eten ze daar toch van.

En op dat moment gebeurt er iets waarvan wij de impact en de diepte, denk ik, nooit helemaal kunnen beseffen. Maar daar ging iets zo geweldig stuk en God weet dat.

Hij wandelt zoals het blijkbaar gebruikelijk was de tuin weer binnen en Hij merkt de mens is de mens niet met meer zoals God hem gemaakt heeft. Er is iets veranderd. De mens is zoek, hij heeft zich verstopt.

Misschien ben je wel opgegroeid met het idee dat God hierom heel boos was op de mens. Dat er daarom een scheiding kwam tussen God en de mensen.

Dat is deels waar, maar ik wil er graag iets meer over zeggen. Daarom heb ik deze twee stoeltjes hier neer gezet.

In het begin stonden de stoeltjes naar elkaar gericht. God en de mens waren bij elkaar in harmonie en ze waren met elkaar in gesprek. Maar door de zonde, het eten van die verboden vrucht, keerde de mens zich af van God. Hij en zij wilden het zelf doen, precies alles weten en op hun eigen manier het leven indelen.

Misschien ben jij ook groot geworden met het verhaal dat God hierdoor zo boos is geworden, dat ook Hij zich van de mens afkeerde. Niet alleen de mens draaide al het ware zijn stoel om, en ging met de rug naar God zitten, maar veel mensen denken dat God ook zijn stoel heeft omgekeerd en met de rug naar de mens toe zit. Zoals ik het je hier laat zien.

Ik denk dat deze versie van het verhaal vaak op deze manier is verteld. Het is het verhaal van mijn jeugd, ik denk zelfs dat ik hierdoor misschien wel tot geloof ben gekomen. Door dit verhaal. Want ik wist dat ik als mens me moest omkeren, opnieuw weer God gericht worden.

Als je dat deed, dan was God ook bereid om Zich om te keren weer naar jou. En dan kwam er verzoening en de relatie terug tussen jou en God. En dat is ook zo.

En toch,

Toch, als ik nu dit verhaal lees, dan lees ik het toch net even anders dan ik altijd gehoord heb. En ook geloofd heb. Het is denk ik nog net iets anders gegaan, en dat maakt het voor mij alleen maar groter en rijker. Nog meer dan we aanvankelijk dachten. Want die genade van God, die is er altijd geweest. Zelfs voor

de zondeval was God al een God vol van genade.

Jezus was niet plan B van God. Jezus, de Messias, was er vanaf het begin, hij zelf is inherent aan het wezen van God.

Hoe zou ik het verhaal dan nu lezen en vertellen. Neem nu deze twee stoeltjes, die naar elkaar toe gericht zijn. Dat ene stoeltje staat voor de mens, de andere voor God. Het is de mens die zijn stoeltje zo zet dat hij niet meer op God gericht is. Met de rug naar God toe.

De zonde van de mens zit diep: Hij wilde het allemaal los van God doen. Het zelf doen. Dit is de diepte van onze zonde: Zelf doen, autonoom, los van God! Ik wil het allemaal zelf doen, zelf bezitten, het zelf zijn: dát is onze zonde.

Maar dan? Nee, God draait zijn rug niet naar de mens toe, omdat de mens God afwijst. Omdat de mens het spoor bijster is vanwege de verleiding van de boze.

God wijst de mens niet af, God keert zijn rug hem niet toe. Wat doet God dan wel? Hij loopt met zijn stoeltje als het ware om jou heen en gaat pal voor je zitten, zodat je Hem weer kunt zien. Hij komt in jouw leven, Hij stapt onze wereld die God afwees in. God zoekt opnieuw contact.

God laat zich vinden door een wereld verloren in schuld. God is vindbaar! God wil nog altijd in gesprek zijn met mensen! Daarom horen we Hem roepen daar in het paradijs: Adam! Waar ben je, kom tevoorschijn!

Dat is niet bedreigend. Dat is eindeloos bewijs van liefde en trouw! En dat op pagina 3 van de bijbel, van het begin van God met mensen.

Weet je, God zelf is allang bezig met de vraag: hoe maken wij het weer goed? Hoor, Hij heeft een plan! God heeft altijd Zijn plannen al klaarliggen.

Eigenlijk vertelt dit verhaal: Waar je ook bent, hoe je ook op je stoeltje zit, zelfs al zit je met je rug naar God toe, wees maar niet bang voor Gods vraag: kom tevoorschijn! Hij heeft een goed plan en Hij heeft je nog steeds lief.

Cynisme, je kunt erin verstopt zitten. Jij bent boos op God en je denkt dat Hij net zo is als jij. Maar God is anders. Angst, het kan ook een verstop-plaats zijn: bang om je opnieuw te geven. Bang om opnieuw je vertrouwen in te zetten.

Je hebt alle reden gehad om God niet meer op te zoeken, denk je. Maar ineens zit Hij weer tegenover je: God zoekt jou op.

Vandaag zelfs! Hij wil met je in gesprek gaan. Hij komt genadig, met open armen: "Ik heb een plan, Ik weet de weg dat het tussen ons weer goed komt."

Misschien is het goed om hier even over na te denken, om even stil te worden bij deze vraag van God: "Zullen we het weer goed maken?"

Ik wil graag met je bidden.

Vader God, ik geloof niet dat U Adam echt kwijt was. Dat U niet wist wat er was gebeurd. U riep Adam, maar U wist heel goed waar Hij was. U wilde dat hij zelf weer tevoorschijn kwam. Uit zijn verstop-plek. U riep Eva ook tevoorschijn.

En zo klinkt Uw stem nog altijd over de aarde: "Mens, waar ben je. Mijn hart gaat naar je uit. Ik wil dat het goed komt tussen jou en mij. Mens waar ben je? Ik ben rechtvaardig, Mijn liefde voor jou is nooit kleiner geworden. Mijn liefde voor jou zal nooit jou kunnen opgeven, Ik blijf maar roepen: waar ben je? Kom toch tevoorschijn."

Ik bid Heer, voor al die mensen die dit nu horen. Die diep in hun hart misschien graag terug willen maar het misschien om welke reden dan ook, niet meer durven.

Raak hen aan met uw liefde. Ik bid voor hen, dat ze U toch weer zullen vertrouwen in Jezus Naam, AMEN.

Zegen,

Wieger Sikkema

(bewerkte weergave van de tekst van de bemoediging)

De [video bemoediging](#) die hoort bij deze teksbijlage bekijkt u op de [website](#) van de Bemoedigingssite

Zowel de video als deze teksbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.

Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen, meer informatie vindt u op de [website](#)